

NOORS HOUT

Ik had een nieuwe vlam, ze keek zo zwoel,
de angst haar kwijt te raken deed me pijn.
Haar kamer had gezellig kunnen zijn,
maar door het blanke hout was het er koel.

Ze zei: ga zitten, maar ze had geen stoel,
dus dronk ik op een kleed haar rode wijn.
We kletsten lang, ze speelde tamboerijn,
haar warme stem gaf mij een goed gevoel.

Ze lachte: morgen neem ik vroeg de benen!
Ik zei dat ik daar echt geen zin in had
en klom chagrijnig in haar lege bad.

Toen ik daar wakker werd, was zij verdwenen.
Ik stak de haard aan, want ik kreeg het koud,
van al dat gladgelakte grenenhout.